

วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เข้าอบรม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระเต็น

หลักการพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามหลักการพัฒนาศักยภาพในหน่วยงาน นั้น ยึดหลักในการบริหารราชการแนวใหม่ ส่วนราชการจะต้องพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญให้เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและสถานการณ์ของต่างประเทศที่มีผลกระทบต่อประเทศไทยโดยตรง ซึ่งในการบริหารราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้จะต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติเดิมเสียใหม่ จากการที่ยึดแนวความคิดว่าต้องปฏิบัติงานตามระเบียบแบบแผนที่วางไว้ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เน้นการสร้างความคิดใหม่ ๆ ตามวิชาการสมัยใหม่และนำมาปรับใช้กับการปฏิบัติราชการตลอดเวลา ในพระราชกฤษฎีกานี้จึงกำหนดเป็นหลักการว่า ส่วนราชการต้องมีการพัฒนาความรู้เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑. ต้องสร้างระบบให้สามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง
๒. ต้องสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป
๓. ต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการ เพื่อให้ข้าราชการทุกคนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการวิชาการสมัยใหม่ตลอดเวลา มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและมีคุณธรรม
๔. ต้องมีการสร้างความมีส่วนร่วมในหมู่ข้าราชการให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อนำมาพัฒนาใช้ในการปฏิบัติราชการร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพ”

มาตรฐานจริยธรรมของนักการเมือง”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๙ ได้บัญญัติให้มี "มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง" ในประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น โดยต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำความผิดมาตรฐานจริยธรรมร้ายแรง ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาดำเนินการ โดยให้ถือเป็นเหตุที่จะถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๐ ด้วย

เนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ กำหนด และเป็นผู้ใช้อำนาจดุลยพินิจในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗๔ จึงควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ "มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง" ให้ชัดเจนก่อน

ถ้าพิจารณาความหมายตามพจนานุกรม คำว่า "มาตรฐาน" หมายถึง "สิ่งที่กำหนดเป็นหลัก ยึดถือเป็นแบบแผนได้" และ "จริยธรรม" หมายถึง "ธรรมที่เป็นข้อควรปฏิบัติ"

ดังนั้น "มาตรฐานจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง" จึงหมายถึง "ข้อควรปฏิบัติที่เป็นธรรมชาติซึ่งกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดถือปฏิบัติ" โดยในที่นี้ขอกำหนดเฉพาะ "นักการเมือง" ระดับชาติ ๓ กลุ่ม ได้แก่ ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา

นักการเมืองกลุ่มแรก คือ "ข้าราชการการเมือง" ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และข้าราชการการเมืองอื่นที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง คนกลุ่มนี้อยู่ภายใต้บังคับของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งนำค่านิยมหลัก ๙ ประการในมาตรฐานจริยธรรมของผู้ตรวจการแผ่นดิน มากำหนดเป็นมาตรฐานจริยธรรมของข้าราชการการเมือง ๒๓ ข้อ โดยนำค่านิยมหลัก ๙ ประการมาอ้างอิง ได้แก่

- (๑) ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๓) มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
- (๔) ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๕) ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๖) ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๗) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๘) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มิคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๙) ยึดมั่นในหลักจรรยาของการเป็นข้าราชการการเมืองที่ดี

กลุ่มที่สอง "สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร" อยู่ภายใต้บังคับของข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งสาระสำคัญได้กำหนด "อุดมคติ" ที่มุ่งเน้นการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ๖ ประการ และสังเคราะห์มาเป็น การปฏิบัติในหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ ๑๕ ข้อ และจริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน ครอบครัว และผู้อื่นอีก ๘ ข้อ

อุดมคติ ๓ ประการแรก มุ่งเน้นให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมในเรื่องที่ได้ปฏิญาณตนไว้เมื่อเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๓ กล่าวคือ

"ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ"

ส่วนอุดมคติ ๓ ประการหลัง มุ่งเน้นให้เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่อง รู้รักสามัคคี (ที่ถูกต้องควรเขียนว่า "รู้ รัก สามัคคี") กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง และเสริมสร้างสถาบันครอบครัว

สำหรับนักการเมืองกลุ่มที่สาม คือ "สมาชิกวุฒิสภา" อยู่ภายใต้บังคับของข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกวุฒิสภาและกรรมาธิการ พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งสาระสำคัญได้กำหนด "อุดมคติ" ๔ ประการ และสังเคราะห์เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ๘ ข้อ จริยธรรมต่อประชาชน ๒ ข้อ และจริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน ๗ ข้อ

อุดมคติของสมาชิกวุฒิสภา ๓ ประการแรก มาจากคำปฏิญาณตนของสมาชิกวุฒิสภาเช่นเดียวกับอุดมคติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเพิ่มประการที่สี่ คือ ความเป็นกลางทางการเมือง

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า มาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองระดับชาติทั้งสามกลุ่ม มีความแตกต่างกัน ตั้งแต่อุดมคติหรือค่านิยมซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของมาตรฐานจริยธรรม ทำให้บทบังคับมีความแตกต่างกัน และ บางส่วน ขัดแย้งกับ "วินัย" เช่น ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุม หรือการรักษาความลับ เป็นต้น อีกทั้งไม่มีการกำหนด ความผิดจริยธรรมที่ "ร้ายแรง" ไว้ จึงทำให้เป็นการยากที่จะวินิจฉัยว่า กรณีใดจะเข้าเกณฑ์ตามที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗๙ กำหนดให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

นอกจากนั้น ตามปกติประมวลจริยธรรมจะต้องสะท้อนหลักสำคัญของ "จรรยาบรรณ" ที่หมายถึง "ประมวล ความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของ สมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้" โดยจะกำหนดเป็น "สิ่งที่ควรทำ" และ "สิ่งที่ไม่ควรทำ" (Do & Don't) ที่ชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

แต่ประมวลจริยธรรมทั้งสามฉบับยังไม่มีกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างชัดเจน จึงเป็นการยากที่บุคคลที่เกี่ยวข้องจะ นำไปปฏิบัติจนเป็น "ลักษณะนิสัย" (Attribute) และพัฒนาไปสู่ "จิตวิญญาณ" (Spiritual)

เมื่อพิจารณาถึงจุดนี้อาจสรุปได้ว่า ประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดค่านิยมพื้นฐานของนักการเมือง และนำไปกำหนด "มาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมือง" ที่ชัดเจน

ในเรื่องนี้ สภาขุนนางหรือวุฒิสภาอังกฤษ ได้มอบให้คณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐานชีวิตสาธารณะ (Committee on Standards in Public Life) วุฒิสภา ศึกษาและกำหนด "หลักการทั่วไปแห่งการประพฤติตนของ บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะ" ๗ ประการ ดังนี้

(๑) **การไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน (Selflessness)** ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะพึงตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของ ส่วนรวม โดยไม่ควรหวังผลให้ตนเอง ครอบครัว หรือพวกพ้อง ได้รับประโยชน์ที่เป็นเงินหรือสิ่งของอื่น

(๒) **ความซื่อตรง (Integrity)** ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะต้องไม่มีพันธะทางการเงินหรือข้อผูกมัดอื่น ๆ กับบุคคล หรือองค์กรภายนอก อันจะส่งผลกระทบต่อการใช้หน้าที่ราชการของตน

(๓) **การไม่มีอคติ (Objectivity)** ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะพึงดำเนินการสาธารณะโดยเลือกในสิ่งที่ถูกต้อง ตามหลักคุณธรรม ซึ่งรวมถึง การแต่งตั้งบุคคลภายนอก การคัดเลือกผู้ชนะการประมูลในการจัดซื้อจัดจ้าง หรือการ แนะนำบุคคลเพื่อรับรางวัลและประโยชน์ตอบแทน

(๔) **การมีสำนึกรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ (Accountability)** ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะต้องแสดง ความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตนที่เกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะ และต้องยินยอมให้มีการ ตรวจสอบการปฏิบัติตามภาระหน้าที่ในทุกรณ้อย่างเหมาะสม

(๕) **ความเปิดเผยและจริงใจ (Openness)** ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะพึงตัดสินใจและกระทำการใด ๆ โดย เปิดเผย มีเหตุผลรองรับ และจำกัดการให้ข้อมูลเฉพาะในกรณีที่เป็นความต้องการเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

(๖) **ความซื่อสัตย์ (Honesty)** ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะมีหน้าที่เปิดเผยผลประโยชน์หรือทรัพย์สินส่วนตัว ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานสาธารณะให้สาธารณชนทราบ และพึงดำเนินการแก้ไขปัญหาคาใจที่เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของส่วนรวม

(๗) **ความเป็นผู้นำ (Leadership)** ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะพึงส่งเสริมและสนับสนุนหลักการเหล่านี้ด้วยการ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดี

หลักการทั่วไป ๗ ประการนี้ เป็น "มาตรฐานจริยธรรมของนักการเมือง" ที่อังกฤษใช้อยู่ และเป็นหลักเกณฑ์ใน การสอบสวนกรณีที่มีการกล่าวหาว่า นักการเมืองมีพฤติกรรมละเมิดประมวลจริยธรรมด้วย

นอกจากนั้น จุดเด่นของประมวลจริยธรรมวุฒิสภาอังกฤษ (Code of Conduct for Members of House of Lords) อีกประการหนึ่ง คือ มีแนวทางการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม (Guide to the Code of Conduct) เพื่อ อธิบายวิธีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมที่มีลักษณะเป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น พร้อมกับยกตัวอย่างและวิธี วินิจฉัยไว้อย่างชัดเจน ทำให้ไม่มีความสับสนเมื่อนำไปปฏิบัติ

แนวคิดการกำหนด "มาตรฐานจริยธรรมนักการเมือง" ด้วยการศึกษาวินัย และมีการเขียนแนวทางการปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรมเพื่อแนะนำให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องตามที่วุฒิสภาอังกฤษใช้อยู่นี้ เป็นเรื่องที่ควรนำมาศึกษาเพื่อ ปรับปรุงประมวลจริยธรรมของนักการเมืองไทยให้มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น

เพราะนอกจากจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแล้ว และจะช่วยให้ประชาชนยอมรับ "คุณงามความดีของนักการเมือง" มากขึ้นอีกด้วย

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการ

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการนี้ จัดทำตามเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของข้าราชการที่สร้างความโปร่งใส มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเป็นสากล
 ๒. ยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล และเป็นเครื่องมือการตรวจสอบการทำงานด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระเต็นเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามหลักคุณธรรม จริยธรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
 ๓. ทำให้เกิดรูปแบบองค์กรอันเป็นที่ยอมรับ เพิ่มความน่าเชื่อถือเกิดความมั่นใจแก่ผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย
 ๔. ให้เกิดพันธะผูกพันระหว่างองค์กรและข้าราชการในทุกระดับ โดยให้ฝ่ายบริหารใช้อำนาจในขอบเขตสร้างระบบความรับผิดชอบของข้าราชการต่อตนเอง ต่อองค์กร ต่อผู้บังคับบัญชาต่อประชาชน และต่อสังคม ตามลำดับ
 ๕. ป้องกันการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน
- ทั้งนี้ รวมถึงเพื่อใช้เป็นค่านิยมร่วมสำหรับองค์กรและข้าราชการทุกคน พึงยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับระเบียบและกฎข้อบังคับอื่นๆอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

การมีผลประโยชน์ทับซ้อน ถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชั่นประเภทหนึ่ง เพราะเป็นการแสวงหาประโยชน์ส่วนบุคคล โดยการละเมิดต่อกฎหมาย หรือจริยธรรม ด้วยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ไปแทรกแซงการใช้ดุลพินิจในกระบวนการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จนทำให้เกิดการละทิ้งคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะ ขาดความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง และความเป็นธรรม จนส่งผลกระทบ ต่อประโยชน์สาธารณะของส่วนรวม และทำให้ผลประโยชน์หลักขององค์กร หน่วยงาน สถาบันและสังคมต้องสูญเสียไป โดยผลประโยชน์สูญเสียไปอาจอยู่ในรูปของผลประโยชน์ทางการเงิน คุณภาพให้บริการ ความเป็นธรรมในสังคม รวมถึงคุณค่าอื่นๆ ตลอดจนโอกาสในอนาคตตั้งแต่ระดับองค์กร จนถึงระดับสังคม ตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับเงินหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้ประกอบการ เพื่อแลกเปลี่ยน กับการอนุมัติ การออกใบอนุญาตประกอบกิจการใด ๆ หรือแลกเปลี่ยนกับการละเว้น การยกเว้น หรือการจัดการประมูลทรัพย์สินของรัฐเพื่อประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพวกพ้อง เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางผู้จงใจกระทำความผิดยังพบผู้กระทำความผิดโดยไม่เจตนา หรือไม่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าวอีกเป็นจำนวนมาก จนนำไปสู่การถูกกล่าวหา ร้องเรียนเรื่องการทุจริตหรืออุกฉกรรจ์ทางอาญา

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of interest : COI) เป็นประเด็นปัญหาทางการบริหารภาครัฐในปัจจุบันที่เป็นบ่อเกิด ของปัญหาการทุจริต ประพฤติมิชอบในระดับที่รุนแรงขึ้น และยังสะท้อนปัญหาการขาดหลักธรรมาภิบาลและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

ในการปฏิบัติราชการ จึงได้นำนโยบายของรัฐบาลมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ

การสร้างค่านิยมหลักของคนไทย ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง โดยต้องสร้างคนในชาติ ให้มีค่านิยมไทย ๑๒ ประการ

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์
๗. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย
๘. มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน

หลักธรรมาภิบาล

“หลักธรรมาภิบาล” หรืออาจเรียกได้ว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักธรรมรัฐ และบรรษัทภิบาล ฯลฯ” ซึ่งเรารู้จักกันในนาม “Good Governance” ที่หมายถึง *การปกครองที่เป็นธรรม* นั้นไม่ใช่แนวความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่เป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมวลมนุษยชาติเป็นพันๆ ปี ซึ่งเป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสงบสุขสามารถประสานประโยชน์และคลี่คลายปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีและพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืน

องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล

หลักธรรมาภิบาลมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ ประการดังนี้

๑. **หลักนิติธรรม** คือ การตรากฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับและกติกาต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิก โดยมีการยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

๒. **หลักคุณธรรม** คือ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิกของสังคมถือปฏิบัติ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความอดทน ขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น

๓. **หลักความโปร่งใส** คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อย่างตรงไปตรงมาและสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้สะดวกตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

๔. หลักการมีส่วนร่วม คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญของสังคม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมได้แก่

การแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติหรืออื่นๆ และจัดการผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสามัคคีและความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน

๕. หลักการรับผิดชอบ ผู้บริหาร พนักงานและลูกจ้างต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วถึง

๖. หลักการคุ้มค่า ผู้บริหารต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการบริหารจัดการจำเป็นจะต้องยึดหลักความประหยัดและความคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชนด้วย

ทั้งนี้ ในการทำงานตามหลักการปฏิบัติราชการนั้น สิ่งสำคัญที่องค์กรควรยึดถือร่วมกัน คือความสามัคคี ความเสียสละเพื่อประโยชน์ขององค์กรเป็นสำคัญ หากเกิดปัญหาควรทำความเข้าใจและร่วมกันแก้ปัญหาโดยยึดหลักความถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

การบริหารจัดการขยะ ณ เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ โดยท่านนายก บุญยอด มาคล้าย
นายกเทศมนตรีตำบลหาดเจ้าสำราญ เป็นวิทยากร

ประวัติความเป็นมา

เหตุที่ได้ชื่อว่า “หาดเจ้าสำราญ” เพราะในรัชกาลที่ ๖ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เคยโปรดให้สร้างพระตำหนักที่ประทับที่ริมหาด เรียกว่า “ค่ายหลวงหาดเจ้าสำราญ” แต่ปัจจุบันนี้ แม้จะไม่มีพระตำหนักแล้ว หาดเจ้าสำราญก็ยังเป็นแหล่งที่ท่องเที่ยวสำหรับผู้ที่ชอบความเงียบสงบ สันโดษ ได้สัมผัสกับชีวิตที่เรียบง่ายของหมู่บ้านชาวประมง หรือถ้าต้องการพักในรูปแบบที่สะดวกสบาย ก็มีโรงแรมที่ได้มาตรฐาน บังกะโลและบ้านพักรับรอง รวมทั้งร้านอาหารไว้บริการ หาดเจ้าสำราญอยู่ในเขตอำเภอเมือง ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรีประมาณ ๑๕ กิโลเมตร

สภาพทั่วไปและลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ อยู่ในเขตตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ตั้งอยู่บริเวณทิศตะวันออกเฉียงของอำเภอเมืองเพชรบุรี ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๗๗ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๙.๔๕๕ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๑๒,๑๕๙ ไร่

ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ มีลักษณะเป็นที่ราบลาดเอียงลงสู่อ่าวไทย มีลำคลองธรรมชาติไหลผ่านพื้นที่เทศบาล ๓ สาย ได้แก่ คลองบางทะลุ คลองหัวตาลและคลองใหญ่ มีถนนกั้นน้ำเค็ม ๑ สาขา จากอำเภอบ้านแหลม ผ่านตำบลหาดเจ้าสำราญไปอำเภอท่ายาง

ลักษณะภูมิอากาศ

เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญมี ๓ ฤดูกาล ตามอากาศทั่วไปของประเทศ สภาพมีอากาศเย็นสบาย ไม่ร้อนจัดหรือหนาวจัด ทั้งนี้เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล หนาวในรอบปีประมาณ ๒ - ๓ สัปดาห์

- อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๗.๑ องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๑๖.๑ องศาเซลเซียส
- ปริมาณน้ำเฉลี่ยประมาณ ๘๓๒ มิลลิเมตรต่อปี
- ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยอยู่ในช่วง ๖๒ - ๘๐ %

อาณาเขต

ทิศเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ตรงเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลหนองพลับ ตรงริมทางหลวงจังหวัดเพชรบุรี - หาดเจ้าสำราญปากเหนือ เส้นเขตถือตามเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลหนองพลับไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลนาพันสามแล้วถือตามเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลนาพันสามไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ตรงเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลแหลมผักเบี้ย จากหลักเขตที่ ๒ คือ ตามเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลแหลมผักเบี้ยไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมทะเล

ทิศตะวันออก ตั้งแต่หลักเขตที่ ๓ เลียบตามริมฝั่งทะเลไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ถึงหลักเขต

ที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ตรงเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลหนองขนาน

ทิศใต้ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๔ ถือตามเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลหนองขนาน

ไปทางทิศตะวันตก ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งอยู่ตรงริมคลองชลประทานสาย ๓ ฝั่งใต้

ทิศตะวันตก ตั้งแต่หลักเขตที่ ๕ ถือตามเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลหนอง

ขนานไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๖ ตรงเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลหนองพลับ จากหลักเขตที่ ๖ ถือตามเส้นแบ่งเขตตำบลหาดเจ้าสำราญกับตำบลหนองพลับไปทางทิศเหนือบรรจบหลักเขตที่ ๗

ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม	-
หมู่ที่ 1 บ้านหาดเจ้าสำราญนอก	248	191	218	409	คน
หมู่ที่ 2 บ้านหาดเจ้าสำราญใน	855	698	720	1,418	คน
หมู่ที่ 3 บ้านโคกพลับ	243	268	274	542	คน
หมู่ที่ 4 บ้านบางทะเล	407	630	684	1,314	คน
หมู่ที่ 5 บ้านสมอลก	112	186	197	383	คน
หมู่ที่ 6 บางกฟ้า	363	271	323	594	คน
หมู่ที่ 7 หนงตะพุก	32	66	61	127	คน
ข้อมูลรวม :	2,260	2,310	2,477	4,787	

หลักการทำงานเพื่อการบริหารจัดการขยะ ในพื้นที่ตำบลหาดเจ้าสำราญ เนื่องด้วยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีพื้นที่ติดกับทะเล การบริหารจัดการขยะจึงมุ่งเน้นเพื่อการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่จัดขึ้นต้องสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชน ความมีน้ำใจของคนในพื้นที่โดยเฉพาะพ่อค้าแม่ค้าหน้าหาด ที่ร่วมแรงร่วมใจพัฒนาไปพร้อมกับเทศบาล โดยมีท่าน นายกบุญยอด มากคล้าย เป็นผู้นำทีม

ตามที่แผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ (ฉบับปัจจุบัน) มีแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่เป็นความสมดุล ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกัน การสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืนบนรากฐานการพัฒนาของความสมดุลใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้แนวทางการจัดการแบบบูรณาการให้สอดคล้องกับบริบท และระบบนิเวศน์ของแต่ละพื้นที่ รวมทั้งผสมผสานการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้ชุมชนและครัวเรือนเข้ามามีส่วนร่วม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยให้มากที่สุด จนทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยเหลือน้อยที่สุดก่อนนำไปกำจัด ณ บ่อฝังกลบขยะ ดังนั้น เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ

ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ จึงให้มีการจัดการเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสังคม พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิตขึ้น และการท่องเที่ยว

“ชุมชนหาดเจ้าสำราญ มุ่งมั่นจัดการขยะทะเล”

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ กรม ทช. โดยสำนักงานบริหาร ทช.ที่๔ (เพชรบุรี) ร่วมกับเทศบาลหาดเจ้าสำราญ พ่อค้าแม่ค้าริมหาด มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตเพชรบุรี ๗๐ คน ระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางและขอความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมจัดทำมาตรการลดปริมาณขยะทะเลในพื้นที่เป้าหมายตามหลักวิชาการ พื้นที่หาดเจ้าสำราญ

ซึ่งการดำเนินการได้รับความร่วมมือกับผู้ประกอบการบริเวณหาดเจ้าสำราญเป็นอย่างดี โดยท่านนายกเทศมนตรีได้มีข้อตกลงกับผู้ประกอบการ ต้องรับผิดชอบเรื่องการบริหารจัดการขยะของร้านค้าตัวเองก่อน โดยตั้งกฎร่วมกัน หากผู้ประกอบการร้านค้าบริเวณหาดทำผิดข้อตกลง จะมีต้องหยุดจำหน่ายเป็นระยะเวลาตามที่กำหนด ว่าจะมีมากน้อยเพียงใด ห้ามพ่อค้าแม่ค้าทะเลาะกัน เศษไม้จากอาหารของแต่ละร้านจะต้องมีสัญลักษณ์ที่ชัดเจน และต้องทำความสะอาดไม่ให้มีขยะบริเวณหาด โดยข้อตกลงนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างเรียบร้อยและเกิดมลภาวะทางทะเลไม่ได้รับผลกระทบ ถือเป็นการอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเลได้เป็นอย่างดี

วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เข้าศึกษาดูงาน ณ ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง คุณ สำรอง แดงพลับ

"สำรอง แดงพลับ : เดินที่ละก้าว สร้างความสุขให้ชีวิต ด้วย เกษตรผสมผสาน"

เป็นเกษตรกร ต้องมีใจรัก ต้องเดินไปที่ละก้าว

เรียนรู้ไปที่ละก้าวด้วยตนเอง

ปลูกเพื่อเน้นการบริโภคในครัวเรือน ให้พออยู่พอกิน

พยายามหาความรู้ใหม่ๆ ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ คือปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกษตรกร ประสบความสำเร็จได้

คุณสำรอง แดงพลับ เกษตรกรมือฉมังผู้ทำอาชีพเกษตรกรมาอย่างยาวนานกว่า๕๐ปี

การเป็นเกษตรกร ต้องมีใจรัก มีความอดทนต่อสู้กับภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ การทำเกษตรต้องเดินไปที่ละก้าว เรียนรู้ไปที่ละก้าวด้วยตัวเอง เราจะปลูกเพื่อเน้นการบริโภคในครัวเรือนให้พออยู่พอกิน ไม่โลภ ไม่หลงไปกับความอยาก นอกจากนี้การพยายามหาความรู้ใหม่ๆ ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกษตรกรประสบความสำเร็จได้

หากมีคนปูแนวทางการใช้ชีวิตไว้ให้ คุณสนใจที่จะทำตามหรือไม่? หากสนใจทำ คุณจะทำตามด้วยวิธีอย่างไร.. หลักการใช้ชีวิตของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน เพราะอาชีพของแต่ละคนไม่เหมือนกัน มีสังคมกันคนละอย่าง แต่เชื่อเถอะ! มีบางอย่างที่แม้ว่าคุณจะอยู่ในสัมมาอาชีพใด คุณก็สามารถยึดเอาหลักการนี้เป็นแนวทางการใช้ชีวิตได้... คุณสำรองเชื่อเสมอว่า หากทุกคนได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ มาใช้ในการเกษตร ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือในงานอาชีพใดก็ตามหากทำได้ก็ย่อมประสบความสำเร็จ ขอแค่ปฏิบัติอย่างมีใจรัก ดังเช่นตัวเขาเอง ที่ประสบความสำเร็จได้ด้วยเกษตรผสมผสาน สามารถปลดหนี้หลายแสนบาท คืนความสุขให้แก่ครอบครัวภายในระยะเวลาไม่นาน

หลักคิดในการใช้ชีวิต

ความสำเร็จของแต่ละคนเกิดจากอะไร... อาจเป็นคำถามที่ใครหลายต่อหลายคน กำลังมองหาคำตอบอยู่ในทุกเมื่อเชื่อวัน สำหรับคุณสำรอง แดงพลับ เกษตรกรมือฉมัง ผู้ทำอาชีพเกษตรกรมาอย่างยาวนานกว่า ๕๐ ปี ได้กล่าวเอาไว้ว่า เขาเน้นหาคำตอบของคำถามที่ว่า “ความสำเร็จของแต่ละคนเกิดจากอะไร” เจอแล้ว ความสำเร็จของแต่ละคน อยู่ที่มีใจรักในสิ่งที่กำลังทำอยู่ หากทำตามคนอื่น ทำตามกระแสก็ยากที่จะประสบความสำเร็จ สำหรับคุณสำรองเองสิ่งสำคัญของการทำอาชีพเกษตรกร คือไม่ทำอย่างก้าวกระโดด ต้องไปทีละขั้นตอน

พยายามช่วยเหลือตัวเองให้มาก เรียนรู้เทคโนโลยีใหม่อยู่ตลอด หากทุกคนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ก็จะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับตัวเกษตรกร

ก่อนที่คุณสำรอง เกษตรกรของศูนย์ศึกษาห้วยทราย จะประสบความสำเร็จกับการทำเกษตรผสมผสานอย่างในปัจจุบัน เขาประสบกับภาระหนี้สินกว่า ๗ แสนบาทจากการทำเกษตรเชิงเดี่ยว...

ย้อนหลังไปในปีพ.ศ. ๒๕๐๑ คุณสำรองย้ายมาอยู่จังหวัดเพชรบุรี ได้ซื้อที่ดินไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อทำการเกษตรเชิงเดี่ยว ปลูกสับปะรด ปลูกอ้อย แต่ด้วยพื้นที่แห้งแล้งกันดาร ไม่มีแหล่งน้ำกินน้ำใช้ ทำให้ไม่ว่าจะปลูกอะไรก็เสียหายหมด

เป็นเหตุให้ครอบครัวตกอยู่ในภาวะตึงเครียด กดดันอย่างมาก เพราะทำอย่างไรก็ไม่สามารถหาเงินมาจ่ายหนี้สินได้หมด จนกระทั่งปีพ.ศ. ๒๕๓๘ คุณสำรองได้ตัดสินใจเข้าร่วมฝึกอบรมเรื่องการทำเกษตรผสมผสาน กับกลุ่มชาวบ้านอีก ๘ คน ซึ่งจัดโดยกรมส่งเสริมการเกษตรจังหวัดเพชรบุรี เขาเข้าอบรมจนครบ ๓ ครั้งตามหลักสูตร เมื่ออบรมเสร็จสิ้น ได้รับไม่ผลที่กรมมอบให้นำกลับมาปลูกที่บ้านอีกจำนวนหนึ่ง มีทั้ง มะพร้าว มะม่วง ขนุน ส้ม เมื่อนำกลับมาแล้วถึงแม้จะยังประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ แต่คุณสำรองก็สู้ฟันฝ่าอุปสรรค โดยจัดสรรพื้นที่ตามแบบเกษตรผสมผสาน ปลูกผักไว้รอบบ้าน เลี้ยงไก่ หมู และวัว เพื่อกินและขายซึ่งก็มีรายได้จนเจือครอบครัวในระดับหนึ่ง แต่หนี้สินนั้นยังไม่อาจหมดไป

ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๕๔๔ คุณสำรองเข้าเป็นสมาชิกในศูนย์ศึกษาห้วยทรายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ทำการเกษตรแบบผสมผสานเรื่อยมา ทั้งศึกษา และทดลองทำ หาเทคนิคมาปรับใช้เพื่อลดต้นทุน จนปีพ.ศ. ๒๕๔๘ หรือเพียง ๔ ปีเท่านั้น คุณสำรองก็สามารถปลดหนี้ของครอบครัวมูลค่ากว่า ๘ แสนบาทได้จนหมดสิ้น และในปัจจุบันนี้ คุณสำรองเป็นเกษตรกรตัวอย่าง ที่เปิดบ้านให้ชาวบ้านและเกษตรกรที่สนใจเข้ามาศึกษาดูงานอย่างมีความสุข

เทคนิคภูมิปัญญาอันโดดเด่น

หลังจากปลดหนี้ได้จนหมดจากการทำเกษตรแบบผสมผสาน ความสุขก็กลับมาเยือนครอบครัวของคุณสำรองอีกครั้ง เมื่อถามถึงเทคนิคที่ทำให้ประสบความสำเร็จ คุณสำรองตอบเพียงสั้น ๆ ว่า เริ่มที่ตัวเรา คุณสำรองกล่าวต่ออีกว่าเกษตรทฤษฎีใหม่ และเศรษฐกิจพอเพียงนั้น โดยมากคนทำตามแล้วไม่สำเร็จ เพราะพวกเขาไม่เข้าใจในหลักการของความพอเพียงว่าสิ่งนั้นอยู่ที่ตรงไหน แท้จริงแล้ว ความพอเพียงก็อยู่ที่ตัวของเรานั่นเอง เมื่อคุณพอกับสิ่งที่มีอยู่ และรู้เหตุผล ได้สร้างภูมิคุ้มกันในการใช้จ่ายใช้สอย

มีความซื่อสัตย์สุจริตเพียงเท่านี้ความสำเร็จก็จะมาสู่เราได้จริงแท้และแน่นอนคุณสำรองนำความรู้จากการอบรมมาประยุกต์ใช้จนได้เทคนิคและภูมิปัญญาของตัวเอง สำหรับการจัดสรรพื้นที่เกษตรผสมผสานจำนวน ๕ ไร่ คุณสำรองได้แบ่งสัดส่วนพื้นที่ออกเป็น ๔ ส่วน ประกอบด้วยส่วนพื้นที่น้ำ ๓๐% , นาข้าว ๓๐% , พื้นที่ส่วนไม้ผล และพืชต่าง ๆ ๓๐% สุดท้ายคือพื้นที่ส่วนสิ่งปลูกสร้าง และที่อยู่อาศัยอีก ๑๐% ของเนื้อที่ทั้งหมด เมื่อจัดสรรพื้นที่เรียบร้อยแล้ว ก็เริ่มลงมือทำ ไม่ว่าจะเป็นลงไม้ผลต่าง ๆ กวาร์้อยต้น สร้างเล้าเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจอย่าง หมู วัว เพื่อขาย ส่วนเบ็ดไก่ ก็เลี้ยงไว้กินเองในครัวเรือน มีเหลือกินก็นำไปขายต่อไป ทำให้คุณสำรองมีรายได้จากทุกส่วนพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นการขายส่งผักสวนครัวที่เขาจะนำไปส่งที่ตลาดด้วยตัวเอง หรือจะเป็นผลไม้ต่างต่าง ๆ ที่ทำรายได้เป็นกอบก่า อย่างมะพร้าว และกล้วยซึ่งแม้ราคาต่อผล ต่อกุจะสูงมากนั้ก แต่เมื่อนับรวมกันก็ทำให้คุณสำรองมีรายได้เข้าตลอด ส่วนรายได้เป็นก้อนก็ได้จากการขายส่งไก่ หมู และวัวนั่นเอง

นอกจากรายได้ที่นำมาจุนเจือครอบครัว การลดต้นทุนก็เป็นอีกหนึ่งเทคนิคที่เพิ่มให้เกิดรายได้มากขึ้น สำหรับพืชผักต่าง ๆ จะทำน้ำสมุนไพรไว้ฉีดไล่แมลงด้วยตัวเอง ส่วนสัตว์เศรษฐกิจที่เลี้ยงไว้ขาย ไม่ว่าจะเป็น หมู ไก่ เป็ด วัว หรือแพะ คุณสำรองจะมีสูตรอาหารสัตว์ที่คิดเองใช้เลี้ยงเพื่อลดต้นทุนค่าอาหารสำเร็จรูปนั่นเอง

เกียรติประวัติและผลงาน

ชีวิตเกษตรกรกว่า ๕๐ ปี ทั้งประสบปัญหาเพาะปลูกไม่ขึ้น เกิดเป็นภาระหนี้สินมากมาย ต่อมาได้ศึกษาในเรื่องการเกษตรผสมผสาน และน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ มาใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถปลดหนี้และประสบผลสำเร็จในอาชีพเกษตรกร ดังเกียรติบัตรมากมายที่รับ เช่น การฝึกอบรมหลักสูตร เทคนิคการเป็นวิทยากร โครงการการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรใช้สารอินทรีย์ทดแทนเคมีทางการเกษตรจากกรมพัฒนาที่ดิน ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการบัญชีเกษตรผสมผสาน จากกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ เป็นต้น

คุณสำรอง แดงพลับ อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๖๙/๑ หมู่ ๔ ตำบลไร่ใหม่พัฒนา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบุรี

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เข้าศึกษาดูงาน ณ เทศบาลตำบลหนองขาว อำเภот่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
ลักษณะที่ตั้ง

เทศบาลตำบลหนองขาว ตั้งอยู่ในอำเภот่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๑๒๕ กิโลเมตร ห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ห่างจากอำเภот่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ประมาณ ๙ กิโลเมตร ในเขตเทศบาลมีพื้นที่ปกครอง ๐.๘๔ ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมบางส่วนของ ๙ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๑ (บางส่วน), ๒ (บางส่วน), ๓ (บางส่วน), ๔, ๕, ๘, ๙, ๑๐ และหมู่ที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๙ ชุมชน คือ ชุมชนบ้านกลาง ชุมชนบ้านดอนสันตะเคียน ชุมชนบ้านกล้วย ชุมชนบ้านไผ่งาม ชุมชนบ้านนอก ชุมชนบ้านดอนกอก ชุมชนดอนเฒ่าสมสามัคคี ชุมชนหนองหญ้าดอกขาว และชุมชนโคกมะขวิดมิตรสัมพันธ์

อาณาเขต และเขตการปกครอง

ทิศเหนือ ติดกับตำบลทุ่งสมอ อำเภอพนมทวน ทิศตะวันออก ติดกับตำบลแก่งเสี้ยน อำเภอเมือง

ทิศใต้ ติดกับตำบลปากแพรก อำเภอเมือง ทิศตะวันตก ติดกับตำบลดอนเจดีย์ อำเภอพนมทวน

ประชากร ในเขตเทศบาลมีจำนวนครัวเรือน ๑,๔๔๙ ครัวเรือน มีประชากร ๕,๓๘๓ คน แยกเป็นชาย ๒,๕๓๗ คน และหญิง ๒,๘๔๖ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑) แยกตามชุมชนดังต่อไปนี้

ชื่อชุมชน	จำนวนครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
บ้านกลาง	๑๓๘	๒๐๗	๒๓๐	๔๓๗
บ้านดอนสันตะเคียน	๒๑๓	๓๗๘	๔๐๙	๗๘๗
บ้านกล้วย	๑๕๕	๒๓๗	๒๕๘	๔๙๕
บ้านไผ่งาม	๓๑๕	๔๗๕	๕๔๒	๑,๐๑๗
บ้านนอก	๑๕๖	๒๐๖	๒๓๒	๔๓๘
บ้านดอนกอก	๑๖๑	๒๘๙	๓๓๓	๖๒๒
ดอนเฒ่าสมสามัคคี	๑๔๙	๒๑๙	๒๕๖	๔๗๕
หนองหญ้าดอกขาว	๑๔๕	๒๒๒	๒๖๘	๔๙๐
โคกมะขวิดมิตรสัมพันธ์	๑๒๗	๒๔๖	๒๖๐	๕๐๖
รวม	๑,๕๕๙	๒,๕๗๙	๒,๘๐๔	๕,๓๘๓

เศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ ทำนา ร้อยละ ๘๕ รองลงมาคือ รับจ้าง ร้อยละ ๗ รับราชการ ร้อยละ ๐.๕ ค้าขาย ร้อยละ ๐.๕ อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ ๕ ไม่มีงานทำ ร้อยละ ๒ และมีประชากรบางส่วนมีอาชีพเสริมจากการทอผ้าด้วยมือ ร้อยละ ๑๒ มีโรงสีข้าวขนาดเล็ก ๕ แห่ง ร้านจำหน่ายอาหาร จำนวน ๙ แห่ง มีตลาดนัด จำนวน ๑ แห่ง ในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว การพาณิชย์และบริการ ประกอบด้วย โรงสีข้าวขนาดเล็ก ร้านค้าปลีก ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านเสริมสวย ร้านจำหน่าย/ซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า สถานีบริการน้ำมัน ฯลฯ

การศึกษา กีฬา และนันทนาการ

โรงเรียนระดับประถมศึกษาจำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนวัดอินทาราม “โกวิทอินทราร”

เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปีการศึกษา ๒๕๕๑ มีนักเรียน ๔๔๘ คน ครู ๒๒ คน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองขาว เปิดสอนนักเรียนระดับอนุบาล ๓ ขวบ สังกัดเทศบาลตำบลหนองขาว ปีการศึกษา ๒๕๕๑ มีนักเรียน ๖๔ คน ผู้ดูแลเด็ก ๔ คน มีห้องสมุดประชาชน ๑ แห่ง สวนสาธารณะและสวนสุขภาพ จำนวน ๒ แห่ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

๑๐ แห่ง ประกอบด้วยที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๙ แห่ง และอาคารพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นบ้านหนองขาว

เทศบาลตำบลหนองขาว จัดให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับการกีฬาและนันทนาการ โดยมุ่งส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ให้ความสำคัญในการสร้างสุขภาพที่แข็งแรงและห่างไกลจากอบายมุขต่าง ๆ และใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกาย โดยสร้างสวนสาธารณะและสวนสุขภาพภายในเขตเทศบาล และยังส่งเสริมให้มีการแสดงความสามารถทางด้านกีฬา โดยการจัดแข่งขันกีฬาขึ้นเป็นประจำ เช่น การแข่งขันเปตอง การแข่งขันฟุตบอล ฯลฯ

ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม

ประชาชนนับถือศาสนาพุทธ มีวัด ๑ แห่ง คือ วัดอินทาราม ประชาชนในเขตเทศบาลยังคงยึดถือการดำรงชีวิตด้วยความเรียบง่าย และสืบทอดวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามที่มีมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ อาทิเช่น ประเพณีเกี่ยวกับการทำนา การทำขวัญข้าว ประเพณีการบรรพชาพระภิกษุ การเทศน์มหาชาติ จะมีการจัดริ้วขบวนที่สวยงาม บอกเล่าถึงประวัติของพระพุทธเจ้า เมื่อครั้งเสวยชาติเป็น

พระเวสสันดร ถือเป็นเอกลักษณ์ของบ้านหนองขาว ที่มีการจัดเพียงไม่กี่แห่งในประเทศไทย ที่ยังคงสืบทอดประเพณีนี้ และการละเล่นพื้นบ้าน เช่น การเล่นเหยี่ยวเฉี่ยวไก่ วัชชน อุ้มลูกตามฝัว โม่ง เดินกุกกับ อ่วมแป้ว ฯลฯ

การสาธารณสุข

มีสถานอนามัย ๑ แห่ง คือ สถานอนามัยบ้านหนองขาว มีคลินิกเอกชน จำนวน ๒ แห่ง

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

การให้บริการประชาชนเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรหนองขาว งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สังกัดเทศบาลตำบลหนองขาว มีรถยนต์ดับเพลิง ๑ คัน รถยนต์บรรทุกน้ำ ๑ คัน เครื่องดับเพลิงชนิดหาคาบ ๒ เครื่อง และมีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจำนวน ๗ คน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในเขตเทศบาลตำบลหนองขาว มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม และที่ดอน มีคลองชลประทานล้อมรอบปริมาณขยะในเขตเทศบาล และนอกเขต ประมาณ ๕ ตัน/วัน เทศบาลกำจัดขยะโดยวิธีฝังกลบ และขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ จะถูกคัดแยกโดยกลุ่มผู้มีอาชีพค้าของเก่า

เทศบาลตำบลหนองขาวได้รับรางวัลด้านการบริหารจัดการที่ดีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยมี บุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับรางวัลครูดีเด่นระดับประเทศของปี ๒๕๖๑

โครงสร้างส่วนราชการ

แนวนโยบายท่านนายก มุ่งเน้นให้บุคลากรในองค์กร สามารถปฏิบัติงานได้ในหลายหน้าที่ สามารถรับงานของส่วนอื่นได้ มีการแบ่งหน้าที่ได้อย่างชัดเจน บวกกับพื้นที่ของเทศบาลที่มีพื้นที่ไม่เยอะ การบริหารจัดการจึงได้รับความร่วมมือจากชุมชนเป็นอย่างดี

	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15
คนที่ 1	4	3	3	3	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4
คนที่ 2	4	4	4	4	5	4	5	4	4	4	3	4	4	4	4
คนที่ 3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
คนที่ 4	4	4	4	4	4	3	4	5	5	3	3	4	4	4	4
คนที่ 5	4	4	4	3	4	4	3	3	4	4	3	3	4	4	4
คนที่ 6	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
คนที่ 7	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	3	5	4	4	4
คนที่ 8	5	4	4	4	5	4	5	5	5	4	3	4	4	4	4
คนที่ 9	5	5	5	5	5	3	5	5	5	5	5	5	5	5	5
คนที่ 10	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
คนที่ 11	4	4	4	4	4	3	4	4	4	3	4	4	4	4	4
คนที่ 12	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4	4
คนที่ 13	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	5	4	4	4
คนที่ 14	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
คนที่ 15	4	5	4	4	5	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4
คนที่ 16	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4
คนที่ 17	4	4	4	4	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4
คนที่ 18	3	4	3	4	4	4	5	5	4	4	5	4	4	4	4
คนที่ 19	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
คนที่ 20	5	5	4	5	4	5	5	4	5	4	4	4	4	4	4
คนที่ 21	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4
คนที่ 22	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
คนที่ 23	4	3	3	3	3	3	4	3	3	3	3	3	4	4	4
คนที่ 24	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4
คนที่ 25	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4
คนที่ 26	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4
คนที่ 27	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	3	4	4	4	4

คนที่ 28	4	5	4	4	4	4	4	5	4	4	5	4	4	4	4
คนที่ 29	4	5	4	4	4	4	4	3	4	4	3	4	4	4	4
คนที่ 30	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	2	4	4	4	4
คนที่ 31	3	4	4	4	4	4	4	3	4	4	3	5	4	4	4
คนที่ 32	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	3	4	4	4	4
คนที่ 33	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4
คนที่ 34	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4
คนที่ 35	3	4	4	4	3	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4
คนที่ 36	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15
จำนวนคน	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36
คะแนนรวม	147	149	144	145	146	141	152	145	150	144	122	147	146	146	146
คะแนนต่ำสุด	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3
คะแนนสูงสุด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	4.08	4.14	4.00	4.03	4.06	3.92	4.22	4.03	4.17	4.00	3.39	4.08	4.06	4.06	4.06
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.55	0.54	0.48	0.51	0.53	0.50	0.54	0.70	0.51	0.48	0.84	0.50	0.33	0.33	0.33
C.V.(%)	13.57	13.11	11.95	12.57	13.11	12.77	12.80	17.29	12.17	11.95	24.72	12.24	8.22	8.22	8.22
แปลผล	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด

วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15
ค่าอำนาจจำแนก	0.64	0.74	0.78	0.86	0.69	0.47	0.67	0.60	0.75	0.72	0.39	0.71	0.76	0.76	0.76
Sig	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00
แปลผล	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับหมายเหตุ: ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation

และค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

0.9256

กลุ่ม ตัวอย่าง คนที่	จำนวนข้อ ที่ตอบ	ผลการวิเคราะห์				
		จำนวนข้อที่ตอบ	คะแนนรวม (Sum.)	ค่าเฉลี่ย (Mean :)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	สัมประสิทธิ์การกระจาย (%) (C.V.)
1	15	15	55	3.67	0.49	13.31
2	15	15	61	4.07	0.46	11.26
3	15	15	60	4.00	0.00	0.00
4	15	15	59	3.93	0.59	15.09
5	15	15	55	3.67	0.49	13.31
6	15	15	60	4.00	0.00	0.00
7	15	15	70	4.67	0.62	13.23
8	15	15	64	4.27	0.59	13.91
9	15	15	73	4.87	0.52	10.61
10	15	15	75	5.00	0.00	0.00
11	15	15	58	3.87	0.35	9.10
12	15	15	64	4.27	0.46	10.73
13	15	15	60	4.00	0.38	9.45
14	15	15	45	3.00	0.00	0.00
15	15	15	60	4.00	0.65	16.37
16	15	15	58	3.87	0.52	13.36
17	15	15	63	4.20	0.41	9.86
18	15	15	61	4.07	0.59	14.60
19	15	15	60	4.00	0.00	0.00
20	15	15	66	4.40	0.51	11.52
21	15	15	60	4.00	0.38	9.45
22	15	15	68	4.53	0.52	11.39
23	15	15	50	3.33	0.49	14.64
24	15	15	61	4.07	0.26	6.35
25	15	15	59	3.93	0.26	6.56
26	15	15	59	3.93	0.26	6.56

27	15	15	58	3.87	0.35	9.10
28	15	15	63	4.20	0.41	9.86
29	15	15	59	3.93	0.46	11.64
30	15	15	57	3.80	0.56	14.75
31	15	15	58	3.87	0.52	13.36
32	15	15	58	3.87	0.35	9.10
33	15	15	59	3.93	0.26	6.56
34	15	15	59	3.93	0.26	6.56
35	15	15	56	3.73	0.59	15.90
36	15	15	59	3.93	0.26	6.56

ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของแบบสอบถามที่ใช้เกณฑ์ค่าคะแนน 5 ระดับ

ผลการวิเคราะห์	ภาพรวม
คะแนนรวม	2170
ค่าเฉลี่ย	4.02
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.37
C.V.(%)	9.18
แปลผล	มากที่สุด